

Міністерство освіти та науки України
Сумський державний університет
Медичний інституту

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ТЕОРЕТИЧНОЇ ТА ПРАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

Topical Issues of Clinical and Theoretical
Medicine

Збірник тез доповідей
IV Міжнародної науково-практичної конференції
Студентів та молодих вчених
(Суми, 21-22 квітня 2016 року)

ТОМ 2

Суми
Сумський державний університет
2016

ІЗОЛЬОВАНА СИСТОЛІЧНА АРТЕРІАЛЬНА ГІПЕРТЕНЗІЯ

Єрмоленко Т.С., аспірант, кафедра сімейної та соціальної медицини.

Науковий керівник д.м.н., Атаман Ю.О.

Актуальність. Проблема підвищеного артеріального тиску (АТ) продовжує залишатись актуальною, незважаючи на досягнуті успіхи в діагностиці та лікуванні. Спостерігається зростання кількості пацієнтів з артеріальною гіпертензією (АГ). Особливу увагу заслуговує ізольована систолічна АГ, яка проявляється підвищенням систолічного АТ на фоні нормального діастолічного АТ.

Мета дослідження: дослідити АГ, в тому числі ізольовану систолічну АГ серед пацієнтів терапевтичного відділення.

Матеріали та методи: обстежено 657 осіб, що знаходились на лікуванні в терапевтичному відділенні Госпіталю для інвалідів Великої Вітчизняної війни протягом 2015 року. Згідно діючих клінічних протоколів всім пацієнтам було проведено обстеження та лікування. Статистичну обробку результатів проводили за допомогою статистичного пакета Excel.

Результати. Середній вік хворих становив $67,4 \pm 2,45$ року. Серед обстежених було жінок 306 (46,58%) жінок, 351 (53,42%) чоловіків. Встановлено, що 456 (69,4%) пацієнтів мали підвищення АТ, з них 234 (35,6%) мали підвищений лише систолічний АТ. Для хворих з ізольованою систолічною гіпертензією середній систолічний АТ $145,42 \pm 1,32$ мм.рт.ст., середній діастолічний АТ $80,21 \pm 0,82$ мм.рт.ст.. Виявлено, що діагноз АГ 1 ступеня було встановлено у 5 (1%) хворих, 2 ступеня у 449 (98,56%) хворих, 3 ступеня у 2 (0,44%) хворих, із загальної кількості пацієнтів, що страждають на підвищення АТ. Лікування було проведено згідно діючих клінічних протоколів. Виявлено, що інгібітори ангіотензинперетворюючого ферменту (іАПФ) та комбінацію іАПФ з діуретиком отримували 224 (34%) пацієнти, сартани – 3 пацієнти (0,46%), в-блокатори 63 (9,6%) пацієнти, статини 202 (30,7%) пацієнти. Антиагреганти, в основному кардіомагніл або магнікор отримували 384 (58,45%) пацієнти.

Висновки. Отримані результати обстеження свідчать, що 69,4% госпіталізованих хворих мали підвищений АТ. Зростає число пацієнтів на ізольовану систолічну АГ. Питання підвищеного АТ надалі залишається відкритим і потребує подальших досліджень.

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ АРТЕРІАЛЬНОЇ ГІПЕРТЕНЗІЇ У ДЕМОБІЛІЗОВАНИХ УЧАСНИКІВ АТО

Жаркова А.В., Броснівська М.М., Ракоча І.І.

СумДу, медичний інститут

Кафедра сімейної та соціальної медицини

Актуальність теми: Ситуація, що склалася на сході України, призвела до збройного конфлікту з величезною кількістю загиблих та поранених. Враховуючи постійне удосконалення військової техніки і тактики ведення боїв, учасники військових конфліктів все рідше мають можливість зберегти фізичне та психічне здоров'я. До наслідків перебування в умовах військового конфлікту можна віднести посттравматичний стресовий розлад, що, в свою чергу може призводити до розвитку соматичних захворювань, серед яких не останнє місце займає артеріальна гіпертензія (АГ).

Мета: Дослідити особливості перебігу АГ серед учасників антитерористичної операції (АТО).

Матеріали і методи: Було проведено ретроспективний аналіз медичних карт стаціонарних хворих 114 демобілізованих учасників АТО, що перебували на лікуванні в Сумському клінічному госпіталі ветеранів війни протягом 2015-2016 років, у тому числі 69 карт хворих з стійким підвищенням артеріального тиску (АТ). Контрольна група – 20 чоловіків з АГ, рандомізованих за віком, які не приймали участь у збройних конфліктах. Проаналізовано такі показники: динаміка АТ, дані фізикального обстеження, екг-ознаки гіпертрофії лівого шлуночка, показники ехокардіоскопії, наявність білку в сечі, рівень креатитіну плазми крові, стан артерій сітківки ока, а також результати оцінки психічного